

uputstvo za opstanak

zoran mandić

3.

*I uvek, kao dan moraš biti isti
ne zato što si ti hteo da budeš takav
ne zato što imaš nekakvog slugu ili volju,
u mislima, između reči ili na samom vrhu pogleda
Već jednostavno zato što smo svi jedan izuzetak
izliven iz jednog komada koji se suši i znoji
koji nestaje i koji se obnavlja
A ovo što smo naučili, što nosimo ime i imamo nakaze
i veštine
što smo ustrojili gramatiku i države, sagradili
piramide i konačišta u urni ili zemlji
samo je odjek koji se odbija od materije, od njenog
gumenog materijala prikovanog za tlo
koje uređujemo i ostavljamo neuređenim ili preuređenim*

4.

*I pazi na koja ćeš vrata izaći
Pazi na suštinu mraka u kojem sa snovima trguješ*

5.

*Ne treba da žuriš: sve ćeš upoznati
strahomorne filozofe koji neumorno traže početak
ili ostatak
Pesnike, koji i u najluđim noćima istina i dokaza
vide i drugu stranu: dan koji okreće svoju sudbinu
i nikom ne prašta
Slikare i žene zarobljene očima, koji stare i
podmlađuju se u tamnicama pogleda
Ne, ne žuri svet je samo jedan i onakav kakav je
a ti si neko drugi, čestica koju nosi vetar
i spaja, do besvesti spaja, ušiva i prešiva sa svim
što ima telo, mozak i neverovatan nagon: da bude*

dve pesme

mila železnjak

vrijeme šutnje

*Držimo se pravila o dobrom ponašanju
u kavani s večeri
umotani u svoj dio šutnje.
Zvuk pun tuge,
neprirodan i čudljiv,
bradati momci s pođija.
Kad se vrijeme primakne kutu
svjetlucanja sa zglavka
odlazimo.*

*Svatko od nas svojom stranom
s podijeljenom šutnjom,
po komad za svaki san
kroz puste ulice.
Čini se da grad spava.
Razilazimo se
uvjereni da ćemo se ipak naći
u nekoj večeri iza vremena,
prihvatiti se posla
savjesno
razmotriti stvar
rasporiti je duž leđa
ogoliti do kičme
uroniti u srž problema
da ne ostane ni dijelčić
neistraženog tkiva
nikakve tajne
sve mora biti sasvim
shvatljivo i jasno
razloženo
sve je jednostavno*

dnevnik

*Prvog dana nije se ništa dogodilo.
Drugi dan je predugo trajao da bi se išta dalo
zabilježiti.
Treći dan smo odložili olovke, premoreni dugim
iščekivanjem
da se dogodi nešto značajno.
Četvrti dan nismo imali sreće. Spakirali smo svoje
sitne
radosti u zavežljaj, prebacili ga preko ramena i
otisnuli
se u bijeli svijet.*

činodejstvenici

nikola nilić

svečanost

*za vreme ručka
na stolu je bilo
puno jastoga
kavijara
karmina
opušaka
zgužvanih osećanja
salveta
bontona
pomešanog sa ćutanjem
po stolu se raspoglasala
nedelja
u podne puno zveketa
tanjira i viljušaka
ljude nisam video
samo prosjaka
na ulici
kako pretura
ostatke dana
u korpi za otpatke*

graditelji

*veliki čitači
prirode
grade život u životu
stvarnost
više stvarnosti
mostove
štitnike proleća
sažetih
u san i poljubac
njihov čin je
pobedena mi tama
u rečenici
i revir svetla
u imenu*

kroki u ogledalu

*smehotvorci
sred dugih večeri
škljocaju vicevima
na seansama
što sežu u naličje
dnevnoga čina
smehotvorci
uz karte
mešaju dnevne vesti
sa pabircima pameti
koja živi ulicu
smehotvorci
uz piće i cigarete
lome svoj vlastiti lik
u ogledalu
u koje smeštaju
kroki
svog umokruga
ispod crte stvarnosti
intermeco je
njihov život*

činodejstvenici

*odnožio se nož
u slovima
u govoru
sečivo mu rđa
u glavi
dolaze novi smrtodejstvenici
vošte
crne rupe u svemiru
udar nauke udara
po crnim mačkama
a atomska pečurka
pretrčava mi preko puta*